

SWUNaCE
2024

การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 9

The 9th SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY National Conference
on Education (ONLINE Conference)

หัวข้อ

ความก้าวหน้า ของ คุณภาพการศึกษา เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เอกสารประกอบการประชุมวิชาการด้านการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ระดับชาติ ครั้งที่ 9
(แบบออนไลน์)

5 กรกฎาคม พ.ศ. 2567

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เอกสารประกอบ

การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 9

หัวข้อ “ความก้าวหน้าของคุณภาพการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน”

วันที่ 5 กรกฎาคม 2567

รูปแบบออนไลน์ ผ่านระบบ Zoom

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 9

หัวข้อ “ความก้าวหน้าของคุณภาพการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Advancing Quality Education for Sustainable Development)”

จัดโดย (Host)

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สถาบันเจ้าภาพร่วม (Co-Host)

- สภาคณบดีคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์แห่งประเทศไทย (ส.ค.ศ.ท.)
- ที่ประชุมคณบดีคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์แห่งประเทศไทย - (ทปคศ.)
- คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
- คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
- คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ
- คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

กองบรรณาธิการ

ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งทิwa แยมรุ่ง

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนิดา มิตรานันท์

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ ดร.อิทธิพัทธ์ สุวทันพรกุล

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

กองบรรณาธิการภายนอกมหาวิทยาลัย

ศาสตราจารย์ ดร.คณิต เขียววิชัย

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ศาสตราจารย์ ดร.ปกรณ์ ประจันบาน

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ

สมาคมบดีคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์

แห่งประเทศไทย

รองศาสตราจารย์ ดร.อาฟีฟ ลาเต๊ะ

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

รองศาสตราจารย์ ดร.อิสรา ก้านจักร

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

รองศาสตราจารย์ ดร.สฎายุ ธีระวนิชตระกูล

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

รองศาสตราจารย์ ดร.ชวลิต ชูกำแพง

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์ ชัดติยะมาน

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

กองบรรณาธิการภายในมหาวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ ดร.ชมนาด เชื้อสุวรรณทวี

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รองศาสตราจารย์ ดร.มณฑิรา จารุเพ็ง

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รองศาสตราจารย์ ดร.สกล วรเจริญศรี

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รองศาสตราจารย์ ดร.วิไลลักษณ์ ลังกา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทร์ศมภ์ ภูติอริวัฒน์

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์ กุลนาคดล

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรัชย์ มีชาญ

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวิกา ตั้งประภา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภวรรณ สัจจพิบูล

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธาวัลย์ หาญขจรสุข

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ ประทุมทอง

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดวงใจ สีเขียว

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมลนิตย์ เกิดหนูวงศ์

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนันภรณ์ อารีกุล

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.แจ่มจันทร์ ศรีอรุณรัมย์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุพล ยงศรี

อาจารย์ ดร.ไทร อัญญโพธิ์

อาจารย์ ดร.โอภาส สุขหวาน

อาจารย์ ดร.จิรพัฒน์ ศิริรักษ์

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

กองจัดการ

นางสาวสมวรรณ เอี่ยมวิจิตร

นางสาวอรรณพ เกษกาเหนือ

นายธนภูมิ สุนาฉวนิชย์กุล

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

[illegible]

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนิดา	มิตรานันท์	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดวงใจ	สีเขียว	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิพาดา	ไตรรัตน์	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งทิวา	แย้มรุ่ง	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งอรุณ	โรจน์รัตนดำรง ไชยศรี	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ	ประทุมทอง	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภวรรณ	สัจจพิบูล	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธาวลัย	หาญขจรสุข	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี	เชื้อชัย	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรอุมา	เจริญสุข	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาทิตย์	โพธิ์ศรีทอง	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อาจารย์ ดร.ครรชิต	แสนอุบล	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อาจารย์ ดร.จิรพัฒน์	ศิริรักษ์	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อาจารย์ ดร.รังรอง	สมมิตร	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

กำหนดการนำเสนอผลงานภาคบรรยายระดับชาติ (Oral Presentation)

วันศุกร์ที่ 5 กรกฎาคม 2567 เวลา 13.00-16.00 น.

รูปแบบออนไลน์ ผ่านระบบ Zoom

ห้องที่ 5 อภิปราย “บทความวิจัยเกี่ยวกับจิตวิทยาการศึกษาและจิตวิทยาแนะแนวและการศึกษาพิเศษ”

วิทยากรประจำห้อง

1. รองศาสตราจารย์ ดร.สกล วรเจริญศรี
2. อาจารย์ ดร.จิรพัฒน์ ศิริรักษ์

Meeting ID: 707 247 5236

Passcode: SPESWU

Link: <https://zoom.us/j/7072475236?pwd=c1h2UVJhMjI0ZyUzhyNXFOM05qdz09&omn=9447060551>

ลำดับ	ชื่อผู้นำเสนอ	ชื่องานวิจัย
1	นางสาวพิมพ์กัญญ์ วิทยา	ผลของกิจกรรมแนะแนวโดยเทคนิคการออกแบบความคิดที่มีต่อเป้าหมายทางอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
2	นางสาวเอกรัตน์ สายทิ	การเสริมสร้างทุนทางจิตวิทยาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร โดยกิจกรรมแนะแนวออนไลน์
3	นางอำไพพิศ บุณนาค	การพัฒนาแบบการสนับสนุนการจัดการเรียนรวม สำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โดยใช้เครือข่ายหน่วยบริการ SSS AYA : กรณีศึกษาหน่วยบริการบางปะอิน ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
4	นางวรรณิ พลสมัคร	การสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากล้ามเนื้อเล็ก สำหรับเด็กที่มีบกพร่องทางสติปัญญา

การสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

A SYNTHESIS OF RESEARCH RELATED TO FINE MOTOR DEVELOPMENT FOR CHILDREN WITH INTELLECTUAL DISABILITIES

วรรณิ พลสมัค^{1*}, ชนินดา มิตรานันท์²

Wanee Ponsamak¹, Chanida Mitranun²

¹คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

²คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

¹Faculty of Education, Phuket Rajabhat University

²Faculty of Education, Stinakharinwirot University

Corresponding Author E-mail : wanee.p@pkru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตั้งแต่ปี พ.ศ. 2538–2564 เพื่อนำมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้งานวิจัยรวมทั้งสิ้นจำนวน 9 เรื่องจากสถาบันการศึกษา 4 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 5 เรื่อง มหาวิทยาลัยขอนแก่น 2 เรื่อง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี 1 เรื่อง และมหาวิทยาลัยหาดใหญ่ 1 เรื่อง เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบสังเคราะห์งานวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การสังเคราะห์งานวิจัย ผลการวิจัยมีดังต่อไปนี้

ผลการสรุปลักษณะข้อมูลเบื้องต้นของงานวิจัยจากการศึกษาค้นคว้า พบว่าเป็นงานวิจัยจาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และมหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ซึ่งเป็นงานวิจัยเชิงทดลองทั้งหมด ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ตัวแปรต้น คือ กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ กิจกรรมเกม

ผลการสังเคราะห์ข้อมูล พบว่า การพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่นิยมใช้มากที่สุด ได้แก่ การจัดกิจกรรมศิลปะ ประกอบด้วย การวาดภาพ การพับ การฉีก ตัด ปะ การปั้น การพิมพ์ภาพ รองลงมาคือ กิจกรรมเกม

คำสำคัญ : การสังเคราะห์งานวิจัย การพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็ก เด็กที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา

ABSTRACT

The purpose of this research was to synthesize research related to Methods for developing small muscles for children with intellectual disabilities. The researcher had collected relevant researches from 1995–2021 to form a sample. There were a total of 9 research studies from 4 educational institutions including 5 from Srinakharinwirot University, 2 from Khon Kaen University, 1 from Rajamangala University of Technology Thanyaburi, 1 from and 1 from Hat Yai University. Tools used to collect information include research synthesis form Data analysis using research synthesis. The research results are as follows.

The results summarize the basic characteristics of the research. It was found that most of them were researches from Srinakharinwirot University, which were all experimental researches. Variables studied were the primary variables including creative art activities, and game activities.

The results of the data synthesis found that the most commonly used types of small muscle development for children with intellectual disabilities were art activities, consisting of drawing, folding, tearing, cutting, collaging, sculpting, and printing pictures, followed by game activities.

Keywords : Research synthesis, Small muscle development, Children with intellectual disabilities

บทนำ

การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สติปัญญา สังคม การสื่อสาร และการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการหรือทุพพลภาพ หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (2542 : 4) และสิทธิทางการศึกษาของคนพิการได้แก่ การมีสิทธิในการได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการจนตลอดชีวิต รวมทั้งได้รับเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา การมีสิทธิเลือกบริการทางการศึกษา สถานศึกษา ระบบและรูปแบบการศึกษา โดยคำนึงถึงความสามารถ ความสนใจ ความถนัดและความต้องการจำเป็นพิเศษนั้น ตลอดจนมีสิทธิได้รับการศึกษาที่มีมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษารวมทั้งการจัดหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้การทดสอบทางการศึกษาที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละประเภทและบุคคล โดยให้สถานศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสนับสนุนผู้ดูแลคนพิการและประสานความร่วมมือจากชุมชนหรือนักวิชาชีพเพื่อให้คนพิการได้รับการศึกษาทุกระดับหรือบริการทางการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการ (พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ (2551 : (3)) ซึ่งเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาก็เป็นหนึ่งในเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญานั้น จะมีพัฒนาการด้านต่าง ๆ ล่าช้า กว่า เด็กปกติในวัยเดียวกันมีความสามารถที่จะผ่านแต่ละขั้นตอนไปได้ช้า และมีข้อจำกัดอยู่ในระดับหนึ่งตามศักยภาพของตน (Neisworth. 1982 : 2) ซึ่งสมเกตุ อุทธโยธา (2560 : 47-48) กล่าวว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (Children with intellectual disabilities) หมายถึง เด็กที่มีสติปัญญาต่ำกว่าเด็กปกติทั่วไป เมื่อวัดระดับสติปัญญาโดยใช้แบบทดสอบมาตรฐาน มีข้อจำกัดในทักษะด้านการปรับตัวอย่างน้อย 2 ทักษะใน 10 ทักษะ คือ การสื่อความหมาย การดูแลตนเอง การดำรงชีวิต ทักษะทางสังคม การใช้สาธารณสมบัติ การควบคุมตนเอง สุขอนามัยและความปลอดภัย การเรียนวิชาการเพื่อการดำรงชีวิต การใช้เวลว่างและการทำงาน ทั้งนี้ภาวะความบกพร่องทางสติปัญญานี้ต้องเกิดขึ้นก่อนอายุ 18 ปี มีเชาวน์ปัญญาต่ำกว่า 70 มีความสามารถในการเรียนรู้ต่ำ มีพัฒนาการทางกายล่าช้าไม่เหมาะสมกับวัย สอดคล้องกับ ยุพเรศ นนท์ศรี (2560)

กล่าวว่า ปัญหาทางการเรียนรู้ของเด็กมีข้อจำกัดในการเรียนรู้ทำให้ไม่สามารถทำสิ่งต่างๆ ได้เท่ากับเพื่อนในวัยเดียวกัน เป็นภาวะที่สมองหยุดพัฒนาหรือพัฒนาอย่างไม่สมบูรณ์ทำให้เกิดความบกพร่องของทักษะด้านต่างๆ ในระยะพัฒนาการและส่งผลกระทบต่อระดับเชาวน์ปัญญาทุกๆ ด้าน ซึ่ง ตรีดาว รองสวัสดิ์ (2549 : 18) กล่าวว่า ภาวะความบกพร่องทางสติปัญญา คือ ภาวะที่มีสมองหยุดพัฒนาหรือพัฒนาได้ไม่เต็มที่ทำให้เกิดความจำกัดทางด้านความสามารถทางสติปัญญา มีระดับเชาวน์ปัญญาน้อยกว่าเกณฑ์ปกติในทุกด้านรวมกับความจำกัดทางการเรียนและทักษะการปรับตัวให้สอดคล้องกับความต้องการในชีวิตประจำวัน ตามสภาพแวดล้อมของสังคมปกติ อาจจะมีหรือไม่มี ความผิดปกติทางกายหรือทางจิตร่วมด้วย เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาสามารถพบสภาวะที่การพัฒนาของสมองหยุดชะงักหรือพัฒนาไม่สมบูรณ์ ซึ่งมีลักษณะเฉพาะ คือ มีความบกพร่องของทักษะต่างๆ ในช่วงระยะวัยพัฒนาการทักษะต่างๆ เหล่านี้ ได้แก่ ทักษะในด้านการรู้คิด (Cognitive) ภาษา (Language) การเคลื่อนไหว (Motor) และ ความสามารถทางสังคม (Social Abilities) ซึ่งทักษะทั้งหมดเหล่านี้เป็นสิ่งที่เกื้อหนุนต่อระดับเชาวน์ปัญญา สุจิตรา สุขเกษม (2562) กล่าวว่า เด็กที่มีภาวะบกพร่องทางสติปัญญามักจะมีพัฒนาการด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย (motor development) ช้ากว่าวัย นอกจากนี้ในเด็กที่มีภาวะบกพร่องทางสติปัญญาระดับรุนแรงและรุนแรงมากส่วนใหญ่จะมีความพิการทางระบบประสาทส่วนกลาง (central nervous system) ร่วมด้วย ทำให้มีการเกร็งของกล้ามเนื้อแขน ขา ลำตัวทำให้มีพัฒนาการด้านการเคลื่อนไหวร่างกายที่ผิดปกติ จึงจำเป็นต้องได้รับการแก้ไขอาการเคลื่อนไหวที่ผิดปกติ เพื่อช่วยลดการยึดติดของข้อต่อ และการสูญเสียกล้ามเนื้อ ส่วนกล้ามเนื้อมัดเล็กการทำกิจกรรมบำบัด การฝึกการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก ได้แก่ การใช้มือหยิบจับสิ่งของ ฝึกการทำงานของตาและมือให้ประสานกัน (eye-hand coordination) เพื่อให้เด็กสามารถหยิบจับสิ่งของ เช่น จับถ้วยกินน้ำ จับแปรงสีฟัน หยิบช้อนกินข้าว จะช่วยให้การดำเนินชีวิตประจำวัน เป็นไปอย่างราบรื่นและสะดวกขึ้น เด็กกลุ่มนี้มีปัญหาทางการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก กล้ามเนื้อไม่แข็งแรง นิ้วมือไม่สามารถเคลื่อนไหวได้อย่างอิสระ ทำให้เด็กขาดโอกาสในการทำสิ่งต่างๆ และกุลยา ตันติผลาชีวะ (2551: 101-103) กล่าวว่า ผู้ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาต้องได้รับการบำบัดและการส่งเสริมพัฒนาในด้านต่างๆ โดยเฉพาะการพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็ก ซึ่งเป็นทักษะสำคัญจำเป็นในการดำรงชีวิตประจำวัน กิจกรรมที่สามารถช่วยให้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กมีความแข็งแรงได้นั้น เช่น การให้เด็กได้ฝึกการใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้าและส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างมือกับตาด้วยการจัดกิจกรรมการวาดภาพระบายสี การร้อยวัสดุต่างๆ การสาน การฉีก ตัด ปะ การฝึกตักเมล็ดพืช การกรอกน้ำใส่ขวด การจัดกิจกรรมการปั้นให้เด็กได้ทดลองใช้มือ ฝ่ามือ นิ้วมือ ปลายนิ้ว ข้อมือ ในการนวด กด บีบ คลึง ปั่น วัสดุให้เป็นรูปร่างที่ต้องการ เพื่อเป็นการฝึกให้กล้ามเนื้อมัดเล็กมีความแข็งแรง ซึ่งกิจกรรมศิลปะเป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับความสนใจ ความสามารถ และสอดคล้องกับหลักการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กได้เป็นอย่างดี ทั้งยังช่วยให้กล้ามเนื้อและตาสัมพันธ์กัน ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด ช่วยให้เด็กได้ระบายอารมณ์และส่งเสริมความคิดจินตนาการสำหรับเด็กอย่างสร้างสรรค์โดยการถ่ายทอดผ่านการทำงานศิลปะ การพัฒนาด้านกล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย ได้แก่ กล้ามเนื้อนิ้วมือและกล้ามเนื้อตา กล้ามเนื้อทั้งสองส่วนมีความเกี่ยวข้องกับความสามารถในการเขียนของเด็ก เนื่องจากกล้ามเนื้อเล็กเป็นกล้ามเนื้อที่ใช้ในการหยิบจับสิ่งของตุ๊กตาและของเล่น การดึง การกด การหยอดบล็อก ตลอดจนการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน เช่น การติดกระดุม การผูกเชือกรองเท้า การจับช้อน-ส้อมในการรับประทานอาหาร การอาบน้ำแปรงฟัน เด็กที่มีสายตาดำจะเพ่งมอง ค้นหาสำรวจสิ่งต่างๆ ด้วยความอยากรู้อยากเห็น เมื่อพบสิ่งของที่น่าสนใจเด็กจะหยิบจับสิ่งนั้น การใช้ตาดูสิ่งของและจับสิ่งนั้นได้เป็นความสามารถในการใช้ประสาทตาและประสาทนิ้วมืออย่างประสานสัมพันธ์ การพัฒนากล้ามเนื้อเล็กจึงมีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมการใช้กล้ามเนื้อเล็กได้อย่างประสานสัมพันธ์ พัฒนาการด้านกล้ามเนื้อเล็กของเด็กเป็นพัฒนาการที่เป็นพื้นฐานของการเขียน ครูและผู้ปกครองส่วนมากมักผลักดันเด็กให้ฝึกเขียนในขณะที่เด็กยังไม่พร้อม กล้ามเนื้อเล็กยังไม่พัฒนา ทำให้เด็กไม่มีความสุข และไม่สนุกกับการเขียน ก่อนที่ครูจะให้เด็กเขียน จึงต้องพิจารณาสิ่งต่างๆ การพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กมีความสำคัญ และจำเป็นต่อการดำรง

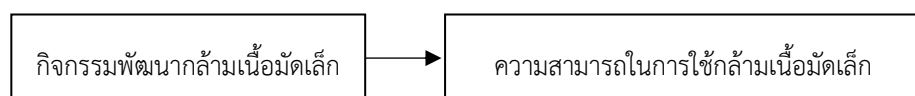
ชีวิตประจำวัน โดยกล้ามเนื้อเล็กเป็นอวัยวะหนึ่งในการประกอบกิจวัตรประจำวันของตนเอง เช่น การใส่-ถอด กระดุม รูด ซิป การแปรงฟัน ผูกเชือกกรองเท้า งานศิลปะ รวมทั้งการขีดเขียน ถ้าเด็กใช้กล้ามเนื้อเล็กได้คล่องแคล่วจะช่วยส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ การเล่น และการจัดกิจกรรมศิลปะต่าง ๆ จะเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เด็กได้พัฒนาความพร้อมทางมือและตามากที่สุด เด็กจะเรียนรู้อย่างสนุกสนาน เด็กจะใช้มือในการหยิบจับวัสดุต่างๆทำให้เข้าใจวิธีการใช้นิ้ว จับดินสอได้อย่างถูกต้องวิธีพัฒนา ชัชพงศ์. (2549). กล่าวถึง ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กมีความสำคัญอย่างยิ่งอย่างยิ่ง เพราะในระหว่างที่ทำกิจกรรม เด็กจะได้รับพัฒนาการทางร่างกาย โดยการปฏิบัติด้วยมือให้สัมพันธ์กับการมองเห็น ซึ่งในการพัฒนากล้ามเนื้อเล็กที่สำคัญคือ การพัฒนานิ้วมือ ถือเป็นจุดเริ่มต้นสำหรับความสามารถของเด็ก ยิ่งเด็กมีโอกาสใช้มือคล่องแคล่วมากเพียงใดย่อมช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญาเท่านั้นด้วย และเกิดความยากลำบากในการดำรงชีวิต สำหรับการส่งเสริมพัฒนากล้ามเนื้อเล็กเป็นการพัฒนากล้ามเนื้อนิ้วมือที่มีความสำคัญกับเด็กมาก เพราะเด็กต้องใช้มือในการทำกิจกรรมที่สำคัญได้แก่ การเขียนหนังสือ การจัดกระทำหยิบจับ การปั้น และเมื่อเด็กเริ่มต้นการปั้นเด็กจะใช้มือในการดึงส้อมที่ใช้ปั้นออกเป็นชิ้นๆ การม้วน การบีบให้ผ่านร่องนิ้ว การใช้มีดตี การทาบ การพับ การบิด การตำ การหยิก ฯลฯ เมื่อเด็กอายุมากขึ้น เด็กจะมีการพัฒนาทักษะต่างๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งเด็กอาจจะใช้อุปกรณ์ประกอบการปั้นในการทำต่าง ๆ เช่น การใช้กรรไกรตัดเพื่อทำเฟรนไชล การใช้พิมพ์กดหรือการประทับตรา (Mayesky & others. 1995 : 79) โดยคอฟแมน ซาลมา (อ้างถึงใน ญฐนิชา มณีพลฤกษ์ และคณะ.2565) พบว่า การเพิ่มความสามารถในการใช้มือด้วยการใช้กิจกรรมศิลปะ เช่น วาดภาพ ระบายสี การฉีก การปะ การปั้น จะนำไปสู่การเขียนให้ดียิ่งขึ้นและที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งการใช้กล้ามเนื้อเล็กสามารถเคลื่อนไหวอย่างว่องไว จะมีความสัมพันธ์อย่างมากกับการพูดจาชัดถ้อยชัดคำและความคิดอันฉับไวของเด็กอีกด้วย สิริมา ภิญโญนันตพงษ์. (2555:12). กล่าวถึง ปัญหาส่วนใหญ่ที่พบในเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา คือ กล้ามเนื้อเล็กของเด็กยังไม่เจริญเติบโตเต็มที่ ความสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อส่วนต่างๆ โดยเฉพาะมือและตายังไม่ดีต่ายังมองเห็นสิ่งของเล็กๆ ได้ไม่ชัดเจนมือยังบังคับทิศทางในการหยิบจับวัตถุ เช่น การใส่-ถอดเสื้อ ติดกระดุม รูดซิป การแปรงฟัน ผูกเชือกกรองเท้า รวมถึงการเขียนไม่ได้จึงไม่พร้อมทำงานที่มีรายละเอียดกระต่ายอ่อนอาจโค้งงอเปลี่ยนแปลงได้ง่าย ดังนั้นเด็กควรได้รับการพัฒนากล้ามเนื้อเล็กเพื่อเตรียมความพร้อมในการขีดเขียนโดยการใช้อุปกรณ์หรือสื่อของจริงและกิจกรรมต่างๆ ที่ทำให้เด็กได้รับการฝึกการใช้กล้ามเนื้อเล็กและฝึกการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อมือและกล้ามเนื้อตา การพัฒนากล้ามเนื้อมือ ฝ่ามือ ข้อมือ และนิ้วมือของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาจะส่งผลให้อวัยวะต่างๆ มีความแข็งแรง และทำงานได้คล่องตัวขึ้น เด็กจะสามารถช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวันได้

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา การพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กให้กับเด็กผู้ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากล้ามเนื้อเล็กสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อเป็นแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กให้กับเด็กผู้ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากล้ามเนื้อเล็กสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กสำหรับเด็กที่มีบกพร่องทางสติปัญญา ซึ่งเป็นงานวิจัยในช่วงปีพุทธศักราช 2538 – 2564 โดยสืบค้นจากฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ThaiLis และฐานข้อมูลของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญาจำนวน 9 เรื่อง ได้จากวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง

โดยมีขั้นตอนและเกณฑ์ในการคัดเลือกงานวิจัยดังนี้

1. เป็นงานวิจัยปริญญาานิพนธ์ของนิสิตและนักศึกษา ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กสำหรับเด็กที่มีบกพร่องทางด้านสติปัญญา ระหว่างปี พ.ศ. 2538 – 2564
2. เป็นงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กสำหรับเด็กที่มีบกพร่องทางด้านสติปัญญา ซึ่งจากงานวิจัยพบว่าเป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาแบ่งเป็นระดับเล็กน้อย จำนวน 8 เรื่อง ระดับปานกลาง 1 เรื่อง รวมทั้งสิ้น 9 เรื่อง และเป็นเด็กที่เรียนได้ กล้ามเนื้อไม่แข็งแรง จากผู้เรียน 3 ระดับ ได้แก่ เด็กที่มีความบกพร่องด้านสติปัญญาในระดับปฐมวัย ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา
3. งานวิจัยที่มีตัวแปรต้นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ได้แก่ กิจกรรมศิลปะ และกิจกรรมเกม
4. งานวิจัยที่มีตัวแปรตามเกี่ยวกับความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสรุปการสังเคราะห์งานวิจัย ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในรายละเอียดต่าง ๆ ของงานวิจัย โดยมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาเพื่อเป็นแนวทางสำหรับการกำหนดประเด็นเพื่อสังเคราะห์งานวิจัย
2. กำหนดหัวข้อที่จะทำเป็นในการสังเคราะห์งานวิจัยและตัวแปรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้ชัดเจน
3. สร้างแบบสรุปรายละเอียดของงานวิจัยซึ่งมีลักษณะเป็นแบบเดิมคำหรือเลือกตอบโดยแบบสรุปรายละเอียดของงานวิจัยโดยมีหัวข้อดังนี้

3.1 ข้อมูลพื้นฐานของงานวิจัย ได้แก่ สถาบันการศึกษาที่ผลิตงานวิจัย

3.2 คุณลักษณะของงานวิจัย ได้แก่ ประเภทของงานวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาซึ่งจากงานวิจัยพบว่าเป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาแบ่งเป็นระดับเล็กน้อย จำนวน 8 เรื่อง ระดับปานกลาง 1 เรื่อง รวมทั้งสิ้น 9 เรื่อง และเป็นเด็กที่เรียนได้ กล้ามเนื้อไม่แข็งแรง ตัวแปรในการวิจัยคือการพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แบบสังเคราะห์งานวิจัย

3.3 ข้อมูลด้านผลการวิจัย ประกอบด้วย ผลการวิจัยและข้อเสนอแนะจากการวิจัย

4. นำแบบสรุปการสังเคราะห์งานวิจัยที่สร้างขึ้น ไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญเพื่อขอคำแนะนำเกี่ยวกับแบบสรุปการสังเคราะห์งานวิจัยที่สร้างขึ้นนั้นสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้สมบูรณ์และเหมาะสมอย่างไร

5. ปรับปรุงแก้ไขแบบสรุปการสังเคราะห์งานวิจัย ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและได้นำแบบสรุปการสังเคราะห์งานวิจัยไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลจากแบบสรุปการสังเคราะห์งานวิจัย ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของงานวิจัย และส่วนที่ 2 คุณลักษณะของงานวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลโดยคำร้อยละ ซึ่งประเด็นที่น่าสนใจ ประกอบด้วย สถาบันการศึกษาที่ผลิตงานวิจัย ประเภทของงานวิจัย วัตถุประสงค์ของงานวิจัย ตัวแปรต้น ตัวแปรตาม ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา วิธีการได้มาของกลุ่มตัวอย่าง วิธีการเก็บข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

2. ข้อมูลจากแบบสรุปการสังเคราะห์งานวิจัย ส่วนที่ 3 ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับผลการวิจัยที่ใช้ในการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) สรุปประเด็นหลักของข้อค้นพบของงานวิจัย และข้อเสนอแนะจากงานวิจัย ซึ่งกิจกรรมที่เหมาะสมกับการพัฒนากล้ามเนื้อสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ที่ เช่น การวาด การปั้น การร้อย การฉีก ตัด ปะ เหมาะกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับที่เรียนได้ และกล้ามเนื้อเล็กไม่แข็งแรง

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัย ดังนี้

ผลการสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน และข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะของงานวิจัย พบว่า

1.1 แหล่งที่มาหรือสถาบันที่ผลิตงานวิจัย

ตารางที่ 1 สถาบันทางการศึกษาที่ผลิตงานวิจัยเรื่องการพัฒนากล้ามเนื้อสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา

ประเภทของงานวิจัย	จำนวน	ร้อยละ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	5	55.56
มหาวิทยาลัยขอนแก่น	2	22.22
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	1	11.11
มหาวิทยาลัยหาดใหญ่	1	11.11
รวม	9	100.00

จากตารางที่ 1 งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์จำนวน 9 เรื่อง ผู้วิจัยค้นคว้าจากสถาบันทางการศึกษา 4 แห่ง พบว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีงานวิจัยที่ศึกษาเรื่องการพัฒนากล้ามเนื้อสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา (ร้อยละ 55.56) มหาวิทยาลัยขอนแก่น 2 เรื่อง (ร้อยละ 22.22) งานวิจัยจากมหาวิทยาลัยละ 1 เรื่อง คือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ แต่ละสถาบันคิดเป็น (ร้อยละ 11.11)

1.2 ประเภทของงานวิจัย

ตารางที่ 2 ประเภทของงานวิจัย

ประเภทของงานวิจัย	จำนวน	ร้อยละ
งานวิจัยเชิงทดลอง	9	100.00
รวม	9	100.00

จากตารางที่ 2 ประเภทของงานวิจัยที่ผู้วิจัยนำมาสังเคราะห์ เมื่อจำแนกตามประเภทของงานวิจัยแล้ว พบว่า ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยประเภทงานวิจัยเชิงทดลอง (ร้อยละ 100.00)

1.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยจำนวน 9 เรื่อง

ตารางที่ 4 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาเล็กน้อยระดับ IQ 50-70	6	66.67
เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเล็กน้อยและระดับปานกลาง IQ 35 - 70	3	33.33
รวม	9	100.00

จากตารางที่ 3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ พบว่าแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม และงานวิจัยส่วนใหญ่เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ไม่รุนแรง ไม่มีความพิการซ้ำซ้อน กล้ามเนื้อมือไม่แข็งแรง (ร้อยละ 66.67) รองลงมา คือ เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่มี IQ อยู่ระหว่าง 35-70 ไม่มีความพิการซ้ำซ้อน ช่วยเหลือตนเองได้ (ร้อยละ 33.33)

งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์นี้ มีการวิเคราะห์ข้อมูลที่แตกต่างกันตามประเภทของงานวิจัย ซึ่งทั้งหมดใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้ค่าที (t-test) Wilcoxon signed-rank test ค่าเบี่ยงเบนควอไทล์ แล้วนำค่าที่ได้มาแปลผล

การวิเคราะห์ผล/อภิปรายผล

ข้อค้นพบที่ได้จากการสังเคราะห์งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ในการพัฒนาผู้เรียน ซึ่งเป็นงานวิจัยในรูปแบบวิทยานิพนธ์ จำนวน 9 เรื่อง จากสถาบันการศึกษา 4 แห่ง โดยเป็นงานวิจัยในช่วงปี พ.ศ. 2538 - 2564 โดยสืบค้นจากฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ThaiLis และฐานข้อมูลของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แนวทางในการพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เด็กที่มีความบกพร่องด้านนี้มักมีการเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายที่ค่อยข้างช้ารวมไปถึงกล้ามเนื้อมัดเล็ก เนื่องจากกล้ามเนื้อมัดเล็กจะเป็นส่วนหนึ่งของร่างกายที่สำคัญในการใช้ชีวิตประจำวันของเด็กที่ส่งผลถึงวัยผู้ใหญ่ การพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กสำหรับเด็กนั้นสามารถทำได้หลากหลายวิธีโดยผ่านกิจกรรมที่หลากหลายรูปแบบ โดยผู้วิจัยนำเสนอการอภิปรายผลในประเด็น ดังนี้

โดยผู้วิจัยนำเสนอการอภิปรายผลในประเด็น ดังนี้

1. การพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กด้วยกิจกรรมศิลปะพบว่า การพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาด้วยการส่งเสริมและจัดกิจกรรมศิลปะ ได้แก่ การวาดภาพ การพับ การฉีก การตัด การปะ การปั้น และการพิมพ์ภาพ ทำให้เด็กสามารถใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กได้ดีขึ้น เช่น กิจกรรมการปั้นเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กได้ ใช้กล้ามเนื้อมือในการขยำ ทุบ ปั้น กด คลึง นวดวัสดุประเภทแป้งโด ดินเหนียว ดินน้ำมัน ทำให้ได้พัฒนากล้ามเนื้อ มัดเล็กและการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตาการระบายสีทำให้เด็กได้เคลื่อนไหวข้อมือ นิ้วมือ ฝ่ามือ ในการลากเส้นระบายสี ซึ่งกล้ามเนื้อมัดเล็กมี

ความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ในการดำรงชีวิตสำหรับเด็กทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เพราะกล้ามเนื้อเล็กเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงชีวิตประจำวันที่ใช้ในการหยิบ จับ ชิดเขียน รูดซิป ถอดใส่กระดุม ผูกโบว์ ผูกเชือก ร่อนเท้า เมื่อเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาได้รับการจัดกิจกรรมด้วยศิลปะและทำให้กล้ามเนื้อมีความแข็งแรงมากขึ้นเด็ก ส่งผลให้มีความสุขในการดำรงชีวิตประจำวันซึ่งสอดคล้องกับการจัดการศึกษาแบบนีโอฮิวแมนนิส โดยเกียรตินิยม อมาตยกุล (2553) ได้กล่าวว่า การใช้มือและเท้าบ่อยๆจะทำให้คนมีความฉลาดขึ้น การพัฒนาเซลล์ประสานประสาท (Synapses) ความฉลาดของสมองขึ้นอยู่กับเซลล์ประสานประสาทยิ่งเซลล์ประสานประสาทเกิดขึ้นมากเท่าใด สมองย่อมทำงานดีขึ้น มีการค้นพบว่าเซลล์ประสานประสาทนี้สามารถพัฒนาให้มากขึ้นได้ด้วยการทำให้กล้ามเนื้อและกล้ามเนื้อเท้าของเด็กแข็งแรง เนื่องจากฝ่ามือและฝ่าเท้าของคนเรามีเส้นใยประสาทรวมกันอยู่เป็นจำนวนมาก

2. การพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กด้วยกิจกรรมเกมพบว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาควรใช้กิจกรรมเกมเพื่อพัฒนาร่างกายโดยใช้อุปกรณ์ที่มีเสียงและการเคลื่อนไหวสามารถกระตุ้นความสนใจของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาและเด็กสามารถร่วมกิจกรรมได้เองโดยคุณครูไม่ต้องคอยกระตุ้น และให้ความช่วยเหลือตลอดเวลา ซึ่งกิจกรรมเกมจะต้องไม่ซับซ้อนและยากเกินไปสำหรับความเข้าใจในการเล่นของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาโดยเน้นการสัมผัส สามารถพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กให้แข็งแรงขึ้น สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ (Thorndike) โดยที่พงษ์พันธ์ พงษ์โสภณ. 2542) กล่าวว่า การเรียนรู้เกิดจากการลองผิดลองถูก โดยการทำสิ่งนั้นซ้ำๆหลายวิธีจนกว่าจะพบรูปแบบที่ดีและเหมาะสมที่สุด และจากกฎการฝึกหัด (Law of Exercise) เชื่อว่าการเรียนรู้จะได้ผลต้องอาศัยการฝึกฝนและทำซ้ำสม่ำเสมอ การให้เด็กได้มีโอกาสฝึกปฏิบัติจนทำได้อย่างคล่องแคล่วและเกิดแรงจูงใจ ทั้งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของนันทิดา ดั่งอ่วม (2547) พบว่า วิธีการอนุรักษ์พืชของเด็กรุ่นวัยโดยใช้กิจกรรมเกมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องพืชในหน่วยพฤกษศาสตร์ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาและเพิ่มจำนวนงานวิจัยที่นำมาใช้ในการสังเคราะห์ เพื่อให้มีประสิทธิภาพและความเที่ยงตรงมากขึ้น
2. ควรมีการศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กบกพร่องทางสติปัญญาในประเด็นอื่น เพื่อจะได้ทราบถึงการพัฒนาเด็กบกพร่องทางสติปัญญาในด้านอื่นๆ ต่อไป
3. ควรศึกษาเครื่องมือที่หลากหลายในการพัฒนาเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์แห่งประเทศไทย.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2551). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ: เบรน-เบส บุ๊คส์.
- เกตุยพ วัฒนธนากร. (2552). ศึกษาผลของเกมส์มหาสนุกต่อความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของผู้บกพร่องด้านพัฒนาการและสติปัญญาระดับรุนแรงอายุ 6-12 ปี สถาบันราชานุกูล. วารสารราชานุกูล. (14), 23-32.

เกียรติวรรณ อมาตยกุล. (2553). สอนให้เป็นอัจฉริยะตามแนวนีโอฮิวแมนนิส. กรุงเทพฯ: บริษัท ที.พี. พรินท์ จำกัด.

ณัฐนิชา มณีพุกษ์ พรเทพ เลิศเทวศิริ และอินทรา พรหมพันธุ์. (2565). เทคโนโลยีดิจิทัลสร้างสรรค์กับการจัด

กิจกรรมศิลปะสำหรับเด็กปฐมวัย. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต

ปัตตานี, 33(3), 1-14.

ตรีดาว รองสวัสดิ์. (2549). การพัฒนาทักษะในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กที่มีความบกพร่องทาง

สติปัญญาในระดับเรียนได้ชั้นปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมการปั้น. (ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต)

กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

นันทิดา ดั่งอ่วม (2547). การศึกษาและพัฒนาเกมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องพืชในหน่วยพฤกษศาสตร์กับ

วิธีการอนุรักษ์พืชของเด็กปฐมวัย. (ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต) กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ.

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภะ. (2542). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : พัฒนาการศึกษาศาสตร์

พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551. (2551). กลุ่มงานการพิมพ์. สำนักการพิมพ์ :

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

พัฒนา ชัชพงศ์. (2549). ทฤษฎีและปฏิบัติการ พัฒนาลัทธิฐานการศึกษาปฐมวัย. ภาควิชาหลักสูตรและการสอนคณะ

ศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

_____. (2549). การจัดประสบการณ์และกิจกรรมสำหรับเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ยุพเรศ นนท์ศรี. เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา. ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลก

สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์. (2555). การวิจัยทางการศึกษาปฐมวัย. กรุงเทพมหานคร : เอ็มแอนด์เอ็ม เลเซอร์พริ้นท์)

สมเกตุ อุทธโยธา (2560 : 47-48). การเรียนรวมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนปกติ. ภาควิชา

การศึกษาพิเศษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

สุจิตรา สุขเกษม. (2538). ผลของการจัดกิจกรรมศิลปะที่มีต่อความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก

ของนักเรียนที่มีต่อความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับปฐมวัย. (ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต)

กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

Neisworth, Jonh. (1982). Assessment in Special Education. Rockville : Aspen Systems Corporation.

Mayesky, M. and others. (1995). Creative Activities For Young Children. New York : Delmar.

ความก้าวหน้า ของ คุณภาพการศึกษา เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

